

ГЛАГОЛИЦА

ДРУШТВА СРБСКЕ СЛОВЕСНОСТИ.

СВЕЗКА VIII.

Л

У БЕОГРАДУ,

1856.

**КУРИЛА БЛАВЕНЦА БОЛУНСКАГО
ФИЛОСОФА БУГАРСКАГО ***

(Саобщію П. Йорданъ Х. Константиновъ.)

Бѣше житіе мое въ кадокин, и ученіе мое въ дамасцѣ, и въ еиѣ днѣ стахъ въ цркви великой патриархи илексе нрин и кистѣ гла мнѣ. изъ ол-тара гла, кыриле кыриле, иди въ земаи, пространу, и въ язики словинскые се рекше къгаре, тебе коре-че гъ увѣрити хъ и законъ датимъ, азъ шскрѣвѣхъ велико, по неже не знѣ камо естъ земаи Българска, и придо въ кицръ, и не ехъ гла, ш земаи кѣгар-ской и хетемахъ възвратитсе, ноу үко цахъ се да не вѣ-дѣ тако пророкъ Иона, и пакн съ нидо въ критъ и то умнерѣне съ ниди въ Болсун градъ, и сндохъ и яви хсе митрополитү Иванѣ и егда новѣдахъ емѣ, шнъ порѣга се мнѣ велико рече, ш старче гедмни, къ-гаре сүть чѣкодци! и тебѣ хететь изести, изидѣ натрѣгъ и чухъ къгаре говорещее, и устрашисе срѣце мои въ мнѣ, и кѣ яковъ адѣнтмѣ, и въ единъ днѣ въ неделу стү, изидѣ изъ цркви, и седѣ на

мраморѣ мислеши искрѣвѣши, и видѣхъ голѣва глаголющи, въ устѣхъ ношаше зворѣкъ съчицискокине соугоуль свезану, и врьже мнѣ накрило, и прѣчтѣ ихъ, и шврѣтѣ всехъ ѿ ё. и въ ложихъ ѿ въ пазуху: и несѣ митрополитъ тогда шни въ тело мое скрѣшесе, и азъ истребихъ грѣци гзикъ и гда посла митрополитъ зватиме на трапевѣ, азъ не разумѣ цю грѣци крѣмѣ, тѣ съни дошесвѣси солоне чудещесе ш мнѣ, тако искаху мене, и чѣхъ кльгаре ш мнѣ говорѣ велики кнезь Дѣсимирь. Моравски, радикон кнезь прѣславки, и въ си кнези вьгарски скрѣшесе шкело Солуна, и ратовахъ се Солуномъ за ѿ лѣтѣ крѣви прелевающе глаголаху дадите намъ влика и вгоже есть намъ богъ послалъ, такоже и даше мене. поеше мене кѣгаре съ радостна великѣ и приведоше ме въ градъ равньна рѣцѣ вѣргалищѣ. Азъ написахъ имъ лѣ. словъ. Азъ ѿ малѣчхъ а шни сами много прѣшврѣтахъ, те ворече гь православну вѣрѣ, ихристито вѣсѣ прѣдадутъ воже.: ✠